

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 36. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_678-txt-shoot-idm1118/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

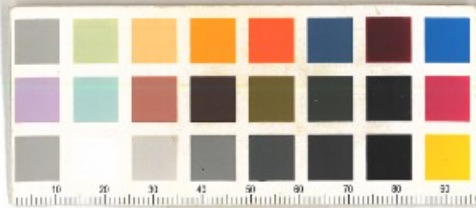
Til Sels-Brølluppet
(i Danske Samfund.)

Mine Derrer!

At Danmark er et heiligt Land, kan De selv see langt bedre end jeg kan sildre det, og Landstabs-Malerier i Ord kan jeg derfor slet ikke lide, men at Danmark er et aldgamelt Kongerige, sa, naar China, vel det aeldste Rige i hele Verden, allerede det kan frange til at siges, fordi det, om end ikke aldeles glemt, dog færdvænlig oversees, og det især, naar man sammenligner dette heibebagede Kongerige med andre Stater, som i Forhold kun er Bronskoltinger, og vil have det omskabt efter dem, stundt det vilde klæde, som naar aeldgamle Folk efterade Ungdommens Moder og Moder og kappes i Sprængdands med dem.

Endelig kan det vist aldrig siges for tit, for smukt og levende, enten i Cancelliet eller Kancellommet, i Strøer-Stuer af alle Slags eller selv paa Gader og Stræder, end siges da her i Danske Samfund, at det Danske Folk fra Arilds-Tid var og er af Naturen det roligste, det mildeste og ommele under Solen, saa naar det skal sinde sig lykkeligt, maa det herten overles, undertrykkes eller nedrives. Naar den Danske Konge derfor vil have Gavn og Glæde af sit Folk, da maa Hans Regjering være faderlig og folkelig, læmpelig og overbærende, selv naar Han har den klareste Ret paa sin Side og Rigtets sande Vel for Die; men skal Danmark fremdeles fryde sig ved en saadan Regjering efter sit Hjerte, da maa Folke-

Stemmen ikke blot i Moestiske og Viborg, men vel fremfor Alt i Kiøbenhavn, have sig mod den haarde, bitre og frændende, aldeles udanske Tone, hvori vore Dognblade, som gjælde for folkelige, bestandig værre tale til og om Regjeringen. Ja, m. G. vil Danmark beholde en Dansk Regjering, da maa det ogsaa tiltale sin Regjering paa Dansk, thi som man raader i Sloven, faaer man Svar, og det var jo Daarskab at tænke, at den Danske Regjering skulde være mindre om, mindre omhyggelig for No og Mæg og mindre ærgerlig over Drillerier og frændende Bitterhed, naar det nærmest gaar ud over Den selv, end naar det gjælder Andre. Jo underligere vi derfor ønske, at Alt maatte blive mildt og læmpeligt, frit og folkeligt, og jo flere Foranstaltninger til dette hertlige Niemed vi endnu maatte savne, des taknemmeligere maa vi vise os for hvad os Alt er skænket, des mildere maa vi bedømme hvad vi ei kan billige, des smukkere maa vi bede om hvad vi fremdeles ønskede, det vilde Klogskab raade os, selv naar vi havde lidet eller ingen Tillid til Regjeringens Indsigt og Hensigt, da det Modsatte giver selv Tyranni Glem af Retfærdighed, og nu maa da, saasandt vi er Danske, Hjertet drive os dertil, thi vi har en mild og folkelig, erfaren og forstandig Konge, som vi maae sele med, ligesom Han seles med os, og velog fordi Han er Dansk, maa Han næsten nødvendig forbittes over den snart plumpe og snart bitre, ho st uvardige Maade, hvorpaa Han saa tit baade nævnes og forbigaaes, men fordi Han er Dansk, vilde Hans Stemning, ved Synet af rolige

og milde, beskedne og tillidsfulde Underaatter, endnu visere blive saa blid og velbehagelig, at Han gjerne horde paa alle de Oplysninger, vi kunde give Ham om Folkets sande Larm og Trang og med Fernoielse opfyldte alle rimelige Onsker.

I denne Kælelse har jeg gjort en Visse til Maa-
jestaaternes Solo-Bryllup, som jeg inderlig onsker maa
singes med samme Kælelse, og finde Gienlyd i hele
det Danske Samfund her og til Landets Enden.

(Singes som Dr. Olufs Komposition.)

Hvor Belgerne rulle og Bogen er grøn,
Dg Fuglene svinge i Lys og i Lou,
Der Dandsen den gaar saa let giennem Lunden!

Skion Hovfrø hun dandter paa Belgerne blaa,
Hun dandter og over Siarminderne smaa,
Dg Dandsen den gaar saa let giennem Lunden!

Kong Christian rider med Høg og med Hund,
Han agter at bede de Dyr ubi Kund,
Men Dandsen den gaar saa let giennem Lunden!

Skion Hovfrø hun løfter sin Stemme med Lisk,
Dg alle smaa Fugle de lytte paa Kvist,
Dg Dandsen den gaar saa let giennem Lunden!

Velkommen, Kong Christian! lad fare Din Rig!
Din Bryllups-Dag træd Du i Dandsen med mig!
Dg Dandsen den gaar saa let giennem Lunden!

Saa dandse vi op til en Throne saa prud,
Som Kongelig Brudgom har drekt med sin Brud,
Dg Dandsen den gaar saa let giennem Lunden!

